

til helt andre Øjemed. Der er jo mange Eksempler paa, at Moderen har brugt Bidraget til helt andet end til Børnenes Opdragelse. Ja, der foreligger endogsaa graverende Eksempler paa, at en Barnemoder, der havde faaet nogle og halvfems Kroner udbetalt, har brugt dette Beløb til en bedre Middag for Artister i Stedet for til Barnets Opdragelse. Der er talrige af den Slags Eksempler, og det har selvfølgelig rundt omkring yakt megen og stærk Utilfredshed. En anden Ting, der ogsaa har gjort, at der ikke har været fuld Tilfredshed med Loven, er, at uægte Børn gennem denne Lov i Virkeligheden blev bedre stillede end ægte Børn. Der er jo nu ved forskellige Love søgt at raade Bod herpaa, men det er ikke naaet fuldt ud endnu. Endvidere har Loven medført betydelige økonomiske Byrder for Kommunerne. Udgifterne til uægte Børn er ved denne Lov allermindst fordoblede, enkelte Steder endog tredoblede, hvad der selvfølgelig ogsaa har gjort, at Kommunerne ikke med saa stor Velvillie har set paa Loven, ligesom den ogsaa i administrativ Henseende har voldt Bryderier mellem de Myndigheder, der skal udføre den. Jeg vil endnu en Gang pointere, at Grundlaget for Loven er godt, og at man bør hjælpe Børnene saa meget som paa nogen Maade muligt, og det glæder mig derfor ogsaa, at det foreliggende Lovforslag, der foreslaar Ændringer i Loven, er fremkommet. Jeg synes, at der havde været endnu mere Anledning til at tage hele Spørgsmaalet om Børneforsørgelse op netop nu, da man ønsker en Ændring i den bestaaende Lov, som vi samtidig har et Lovforslag liggende her i Landstinget om Børn af Enker og af Enkemænd. Derfor havde der været særlig Anledning til at tage Børneforsørgelsen op til samlet Drøftelse, eventuelt fremkomme med et samlet Lovforslag. Jeg vil henstille, om dette ikke kunde blive taget under nærmere Overvejelse.

Det er dog ikke, min Mening dermed at lægge Sten i Vejen for det foreliggende Lovforslag, da de deri foreslaede Bestemmelser er absolutte Forbedringer i Forhold til den nugældende Lov. En af disse Forbedringer gaar ud paa, at der tillægges Fattigvæsenet og Adoptivforældrene samme Ret, som hidtil har været tillagt Moderen og Plejeforældrene. Det er et berettiget Krav, som er rejst af Fattigbestyrelserne rundt omkring i Landet, og som kom særlig stærkt til Orde paa Mødet i København i Fjor. Jeg finder det absolut berettiget, da der her lovgives efter

min Formening nærmest for Børnenes Skyld, at man i en Lov som denne sørger for at give den faktiske Forsørger samme Ret som Barnemoderen og Plejeforældrene. En anden Ting, der er anket over, er, at Moderen har faaet Bidragene udbetalt forskudsvis for et halvt Aar. Naar en saadan Barnemoder har faaet saa stor en Sum, er hun fristet til at bruge den til adskilligt, som ikke vedrører selve Barnet. Derfor kan jeg fuldt ud tiltræde Tanken i Lovforslagets Bestemmelse, at Bidragene kan i visse Tilfælde komme til Udbetaling i mindre Rater i Stedet for forskudsvis for et halvt Aar. Men jeg er ikke saa glad ved den Maade, hvorpaa Rateudbetalingen skal ske. For det første er jeg ikke tilfreds med, at det skal overlades til Politimestrene at skønne om, hvorvidt Bidraget skal udbetales halvaarsvis eller i mindre Rater. Jeg tror ikke, at Politimestrene har tilstrækkelig Interesse for denne Lov. Man ser tidt i Praksis, at de tager mindre grundigt paa den Slags Sager. Jeg tror, at det vilde gaa nogenlunde i den gamle Gænge, hvis dette Skøn blev overladt til dem. I Forbindelse dermed vil jeg bemærke, at jeg synes ikke, at det er saa heldigt at overlade til Hjelpekasserne at foretage Udbetalingen. Jeg finder, at det var naturligt at overlade baade det nævnte Skøn og selve Udbetalingen til Værgeraadene. Det er nærmest dem, som skal føre Tilsyn med den Slags Børn og med, at Bidraget virkelig kommer Børnene til gode. Der er jo ogsaa andre Felter baade efter den gældende Lov og efter Lovforslaget, hvor Værgeraadenes Bistand paakræves, idet de kan forlange Værge beskikket, naar de mener, at en Barnemoder ikke anvender Bidraget paa rette Maade, og der er her optaget en Bestemmelse om, at Værgeraadet, naar et Paabud om, at Bidraget skal anvendes paa bestemt Maade, ikke følges, skal underrettes om det foreliggende for at kunne tage Affære i den Anledning. Jeg synes, at det er naturligt at lægge hele denne Virksomhed i Værgeraadenes Haand, ikke i Politimestrenes eller Hjelpekassernes.

Det tredje Gode, som jeg finder, Lovforslaget indeholder, er, at Moderen ikke kan faa underholdsbidraget udbetalt, naar hun samlever med Barnets Fader, medmindre Barnet er anbragt i Pleje. Det er en af de store Anker mod den nugældende Lov, at en Kvinde kan faa Bidraget udbetalt, ogsaa naar hun samlever med Barnets Fader. Jeg ved Eksempler paa,